

“मीठे बच्चे- तिमीलाई अहिले ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ, त्यसैले अब तिम्रो आँखा कसैमा पनि डुब्नु हुँदैन।”

प्रश्न:- जसलाई पुरानो दुनियाँबाट बेहदको वैराग्य हुन्छ, उनको निशानी के हुन्छ?

उत्तर:- उनले आफ्ना सबै कुरा बाबालाई अर्पण गरिदिन्छन्, मेरो केही पनि होइन। बाबा मेरो यो देह पनि होइन, यो त पुरानो देह हो, यसलाई पनि छोड्नु छ। उनको मोह सबैसँग टुट्दै जान्छ, नष्टोमोह हुन्छन्। उनको बुद्धिमा रहन्छ- यहाँको केही पनि काममा आउने छैन किनकि यी सबै हदको हुन्।

ओम् शान्ति। बाबाले बच्चाहरूलाई ब्रह्माण्ड र सृष्टि-चक्रको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान सुनाइरहनु भएको छ, जुन अरु कसैले पनि सुनाउन सक्दैन। एक गीता नै हो, जसमा राजयोगको वर्णन छ, भगवान आएर नरबाट नारायण बनाउनु हुन्छ। यो गीता बाहेक अरु कुनै शास्त्रमा छैन। यो पनि बाबाले बताउनु भएको छ, उहाँ भन्नुहुन्छ- मैले तिमीलाई राजयोग सिकाएको थिएँ। यो पनि सम्झाएको थिएँ- यो ज्ञान कुनै परम्पराबाट चल्दैन। बाबा आएर एक धर्मको स्थापना गर्नुहुन्छ। बाँकी अरु सबै धर्म विनाश हुन्छन्। कुनै पनि शास्त्र आदि परम्पराबाट चल्दैनन्। अरु जो धर्म स्थापना गर्ने आउँछन् त्यतिबेला कुनै विनाश हुँदैन, जसबाट सबै खतम होस्। भक्तिमार्गका शास्त्र पढ्दै आउँछन्, हुन त यसको (ब्राह्मण धर्मको) शास्त्र हो गीता, तर त्यो पनि भक्तिमार्गमा नै बनाउँछन् किनकि सत्ययुगमा त कुनै शास्त्र नै हुँदैन। अरु धर्मको समयमा विनाश त हुँदैन। पुरानो दुनियाँ खतम हुँदैन, जुन फेरि नयाँ हुन परोस्। त्यही चल्दै आउँछ। अहिले तिमी बच्चाहरूले सम्झन्छौ- यो पुरानो दुनियाँ खतम हुनु छ। हामीलाई बाबाले पढाइरहनु भएको छ। गायन पनि एक गीताको नै छ। गीता जयन्ती पनि मनाउँछन्। वेद जयन्ती त होइन। भगवान एक हुनुहुन्छ भने एकको नै जयन्ती मनाउनु पर्छ। बाँकी हुन रचना, तिनीहरूबाट केही पनि मिल्न सक्दैन। वर्सा बाबाबाट नै मिल्छ। काका, मामा आदिबाट कुनै वर्सा मिल्दैन। अहिले उहाँ हुनुहुन्छ तिम्रा बेहदका बाबा, बेहदको ज्ञान दिनेवाला। उहाँले कुनै शास्त्र आदि सुनाउनुहुन्न। भन्नुहुन्छ- यी सबै भक्तिमार्गका हुन्। यी सबैको सार तिमीलाई सुनाउँछु। शास्त्र कुनै पढाइ होइन। पढाइबाट त पद मिल्छ, यो पढाइ बाबाले बच्चाहरूलाई पढाइरहनु भएको छ। भगवानुवाच बच्चाहरूप्रति। फेरि ५ हजार वर्षपछि पनि यस्तै हुन्छ। बच्चाहरूले जानेका छन्- हामीले बाबाबाट रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई बुझिसकेका छौं। यो बाबा सिवाय अरु कसैले पनि सम्झाउन सक्दैन। यस मुखकमलद्वारा सुनाउनु हुन्छ। यो भगवानले सापटी लिनुभएको मुख हो नि, जसलाई गौमुख पनि भनिन्छ। बडी माँ हुन् नि। यिनको मुखद्वारा ज्ञानका महावाक्य निस्कन्छन्, नकि जल आदि। भक्तिमार्गमा फेरि गौमुखबाट जल आदि देखाइएको छ। अहिले तिमी बच्चाहरूले सम्झन्छौ- भक्तिमार्गमा के-के गर्छन्। कति टाढा-टाढा गौमुख आदिमा जान्छन् पानी पिउन। अहिले तिमी मनुष्यबाट देवता बनिरहेका छौ। यो त जानेका छौ- बाबा कल्प-कल्प आएर मनुष्यबाट देवता बनाउनको लागि पढाउनु हुन्छ। देखिरहेका छौ कसरी पढाइरहनु भएको छ। तिमीहरूले सबैलाई यो बताउँछौ- भगवानले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ। भन्नुहुन्छ- एक मलाई याद गरौं भने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ- सत्ययुगमा थोरै मनुष्य हुन्छन्। कलियुगमा कति मनुष्यहरू छन्। बाबा आएर आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गरिरहनु भएको छ। हामी मनुष्यबाट देवता बनिरहेका छौं। मनुष्यबाट देवता बन्ने बच्चाहरूमा दैवी गुण देखिन्छ। उनमा क्रोधको अंश पनि हुँदैन। यदि कुनैबेला क्रोध आयो भने पनि झट्ट बाबालाई लेख्छन्, बाबा आज मबाट यो भूल भयो। मैले क्रोध गरें, विकर्म गरें। बाबासँग तिम्रो कति समीपको सम्बन्ध छ। बाबा क्षमा गर्नुहोस्। बाबा भन्नुहुन्छ- क्षमा आदि हुँदैन। बाँकी अबदेखि यस्तो भूल नगर। टिचरले कुनै क्षमा गर्दैनन्। रजिस्टर देखाउँछन्- तिम्रो चरित्र राम्रो छैन। बेहदका बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- तिमीले आफ्नो चरित्र देखिरहेका छौ? सधैं आफ्नो खाता हेर- कसैलाई दुःख त दिइन्? कसैलाई हैरान त पारिन्? दैवी गुण धारण गर्न समय त लाग्छ नि। देह-अभिमान धेरै मुश्किलले टुट्छ। जब आफूलाई देही सम्झन्छौ तब मात्र बाबामा प्यार हुन्छ। नत्र देहका कर्मबन्धनमा नै बुद्धि लट्किइरहन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले शरीर निर्वाहको लागि कर्म पनि गर्नु छ, त्यसबाट समय निकाल्न सक्छौ। भक्तिको लागि पनि समय निकाल्छन् नि। मीरा कृष्णको नै यादमा रहन्थिन्। पुनर्जन्म त यहाँ नै लिंदै आइन्।

अहिले तिमी बच्चाहरूलाई यस दुनियाँबाट वैराग्य आउँछ। जानेका छौं- यस पुरानो दुनियाँमा फेरि पुनर्जन्म लिनु छैन। दुनियाँ नै खतम हुन्छ। यी सबै कुरा तिमी बुद्धिमा छ। जसरी बाबामा ज्ञान छ, त्यस्तै बच्चाहरूमा पनि छ। यो सृष्टिको चक्र अरु कसैको बुद्धिमा छैन। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छ, जसको बुद्धिमा यो हुन्छ- उच्च भन्दा उच्च पतित-पावन बाबा हुनुहुन्छ, उहाँले हामीलाई पढाउनु हुन्छ। यो पनि तिमीले नै बुझ्नेको छौं। तिमी बुद्धिमा सारा ८४ को चक्र छ। स्मृति रहन्छ- अब यस नर्कमा यो अन्तिम जन्म हो, यसलाई भनिन्छ रौरव नर्क। धेरै गन्दा छ, त्यसैले संन्यासीहरू घरबार छोडेर जान्छन्। त्यो हो शारीरिक कुरा। तिमीले संन्यास गर्छौं बुद्धिबाट किनकि तिमीलाई थाहा छ- हामी अब फर्केर जानु छ। सबैलाई भुल्नुपर्छ। यो पुरानो छी-छी दुनियाँ मान्ने खतम भइसकेको छ। जब घर पुरानो हुन्छ, नयाँ बनेर तयार हुन्छ, तब दिलमा आउँछ यो पुरानो घर भत्किन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूले पढिरहेका छौं। बुझ्नेका छौं- नयाँ दुनियाँको स्थापना भइरहेको छ। अझै केही समय लाग्छ। धेरै बच्चाहरू आएर पढ्ने छन्। अहिले नयाँ घर बनिरहेको छ, पुरानो टुट्दैछ। बाँकी थोरै दिन छ। तिमी बुद्धिमा यो बेहदको कुरा छ। अब हामी यस पुरानो दुनियाँसँग दिल लाग्दैन। आखिर यो केही पनि काममा आउँदैन, हामी यहाँबाट जान चाहन्छौं। बाबा पनि भन्नुहुन्छ पुरानो दुनियाँसँग दिल लगाउनु हुँदैन। म बाबा र घरलाई याद गर्यौं भने विकर्म विनाश हुन्छ। नत्र धेरै सजाय खान्छौं। पद पनि भ्रष्ट हुन्छ। आत्माले जान्दछ- मैले ८४ जन्म भोगेको छु। अब बाबालाई याद गर्नु छ, तब विकर्म विनाश हुन्छ। बाबाको मतमा चल्नु छ तब नै जीवन श्रेष्ठ बन्छ। बाबा हुनुहुन्छ उच्च भन्दा उच्च। यो पनि तिमीले नै जानेका छौं। बाबाले राम्ररी स्मृति दिलाउनु हुन्छ, उहाँ बेहदका बाबा नै ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, उहाँले नै आएर पढाउनु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- यो पढाइ पनि पढ, शरीर निर्वाहको लागि सबै काम गर। तर ट्रष्टी भएर बस।

जुन बच्चाहरूलाई पुरानो दुनियाँबाट बेहदको वैराग्य हुन्छ उनले आफ्ना सबै कुरा बाबालाई अर्पण गरिदिन्छन्। मेरो केही पनि होइन। बाबा, मेरो यो देह पनि होइन। यो त पुरानो देह हो, यसलाई पनि छोड्नु छ, सबैबाट मोह टुट्दै जान्छ। नष्टोमोह हुनु छ। यो हो बेहदको वैराग्य। त्यो हदको वैराग्य हो। बुद्धिमा छ- हामीले स्वर्गमा गएर आफ्नो महल बनाउँछौं। यहाँको केही पनि काममा आउँदैन किनकि यो सबै हदको हो। तिमी अहिले हदबाट निस्केर बेहदमा जान्छौं। तिमी बुद्धिमा यो बेहदको ज्ञान नै रहनु पर्छ। अब अरु कुनैमा पनि आँखा डुब्दैन। अब त आफ्नो घरमा जानु छ। कल्प-कल्प बाबा आएर हामीलाई पढाएर फेरि साथमा लिएर जानुहुन्छ। तिमी लागि यो कुनै नयाँ पढाइ होइन। तिमीलाई थाहा छ- कल्प-कल्प हामीले पढ्छौं। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छ। सारा दुनियाँमा कति मनुष्य छन्, तर तिमीले कहाँ जानेका छौं र, बिस्तार-बिस्तारै यो ब्राह्मणहरूको वृक्ष वृद्धि भइरहन्छ। इरामा योजना अनुसार स्थापना हुनु नै छ। बच्चाहरूले जानेका छन् हामी रूहानी गभर्मेन्ट हो। हामीले दिव्य दृष्टिबाट नयाँ दुनियाँलाई देख्छौं। त्यहाँ नै जानु छ। भगवान पनि एक हुनुहुन्छ, उहाँले नै पढाउनु हुन्छ। राजयोग बाबाले नै सिकाउनु भएको थियो। त्यस समयमा लडाईं पनि अवश्य लागेको थियो, अनेक धर्महरूको विनाश, एक धर्मको स्थापना भएको थियो। तिमी पनि त्यही हो। कल्प-कल्प तिमी नै पढ्न आउँछौ, वर्सा लिदै आएका छौ। पुरुषार्थ हरेकले आ-आफ्नो गर्नु छ। यो हो बेहदको पढाइ। यो शिक्षा कुनै मनुष्य मात्रले दिन सक्दैनन्।

बाबाले श्याम र सुन्दरको रहस्य पनि सम्झाउनु भएको छ। तिमीले पनि सम्झन्छौ- अहिले हामी सुन्दर बनिरहेका छौं। पहिला श्याम थियौं। कृष्ण कुनै एकलै कहाँ थिए र। सारा राजधानी थियो नि। अहिले तिमीलाई थाहा छ- हामी नर्कवासीबाट स्वर्गवासी बनिरहेका छौं। अहिले तिमीलाई यस नर्कबाट घृणा आउँछ। तिमी अहिले पुरुषोत्तम संगमयुगमा आएका छौ। यति धेरै आउँछन्, त्यस मध्येबाट फेरि पनि तिनी निस्कन्छन् जो कल्प पहिला निस्केका थिए। संगमयुगलाई पनि राम्ररी याद गर्नु छ। हामी पुरुषोत्तम अर्थात् मनुष्यबाट देवता बनिरहेका छौं। मनुष्यले त यो पनि बुझ्नेको छैनन्- नर्क के हो र स्वर्ग के हो? भन्छन् सबै कुरा यहाँ नै छ, जो सुखी छन् उनीहरू स्वर्गमा छन्, जो दुःखी छन् उनीहरू नर्कमा छन्। अनेक मत छ नि। एक घरमा पनि अनेक मत हुन जान्छ। बच्चा आदिमा मोह ममता छ भने त्यो टुट्दैन। मोहवश केही पनि कहाँ बुझ्छन् र- हामी कसरी रहन्छौं। सोध्छन्- बच्चाहरूको विवाह गराऔं? तर बच्चाहरूलाई यो नियम पनि सम्झाइएको छ- तिमी स्वर्गवासी हुनको लागि एकातिर ज्ञान लिइरहेका छौ, अर्कोतर्फ सोध्छौ- उनलाई नर्कमा धकेल्छौ? यदि सोध्छौ भने बाबा भन्नुहुन्छ- गर्न सक्छौ। बाबासँग सोध्छन् भने बाबा सम्झनु हुन्छ यिनको मोह छ। अब हुन्न भन्यो भने पनि अवज्ञा गर्छन्। छोरीलाई त गराउनै पर्ने हुन्छ, नत्र सङ्गदोषमा बिग्रिन्छन्। छोरीलाई त गराउनै सक्दैनौ। तर हिम्मत हुनुपर्छ नि!

बाबाले यिनीद्वारा कार्य गराउनु भयो नि। यिनलाई देखेर फेरि अरूले पनि गर्न थाले। घरमा पनि धेरै झगडा हुन थाल्यो। यो हो नै झगडाको दुनियाँ, काँडाको जंगल हो नि। एक-अर्कोलाई घोरिहन्छन्। स्वर्गलाई भनिन्छ बगैँचा। यो हो जंगल। बाबा आएर काँडाबाट फूल बनाउनु हुन्छ। कोही विरलै निस्कन्छन्, प्रदर्शनीमा त हो-हो भन्छन् तर केही पनि बुझ्दैनन्। एक कानले सुन्छन् अर्को कानबाट निकालिदिन्छन्। राजधानी स्थापना गर्न समय त लाग्छ नि। मनुष्यले आफूलाई काँडा कहाँ सम्झन्छन् र! हुन त यस समयमा चेहरा मनुष्यको छ तर स्वभाव बाँदर भन्दा पनि निम्न छ। तर आफूलाई यस्तो सम्झ्दैनन्। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- आफ्नो रचनालाई सम्झाउनु पर्छ। यदि बुझ्दैनन् भने भगाइदिनु पर्छ। तर त्यो तागत चाहिन्छ नि। मोहको कौरा यस्तो लागेको हुन्छ जो निस्कदैन। यहाँ त नष्टोमोह बन्नुपर्छ। मेरो त एक, दोस्रो न कोही। अहिले बाबा आउनु भएको छ, लैजानको लागि। पावन बन्नु छ। नत्र धेरै सजाय खान्छौ, पद पनि भ्रष्ट हुन्छ। अब आफूलाई सतोप्रधान बनाउने धुन लागेको हुनुपर्छ। शिवको मन्दिरमा गएर तिमीले सम्झाउन सक्छौ- भगवानले हामीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनु भएको थियो, अब फेरि बनाइरहनु भएको छ, भन्नुहुन्छ- केवल मलाई याद गर। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) यस पुरानो दुनियाँबाट बेहदको वैरागी बनेर आफ्नो सबैथोक अर्पण गर्नु छ। मेरो केही पनि होइन, यो देह पनि मेरो होइन। यससँग मोह तोडेर नष्टोमोह बन्नु छ।

२) कहिल्यै पनि यस्तो कुनै भूल गर्नु हुँदैन जसबाट रजिष्टरमा दाग लागोस्। सर्व दैवी गुण धारण गर्नु छ, भित्र क्रोधको अलिकति पनि अंश नहोस्।

वरदान:- डबल लाइट बनेर सर्व समस्याहरूलाई हाइ जम्प दिएर पार गर्ने तीव्र पुरुषार्थी भव सदा स्वयंलाई अमूल्य रत्न सम्झेर बापदादाको दिलको डिब्बामा रहने गर अर्थात् सधैं बाबाको यादमा लीन रह्यौ भने कुनै पनि कुरामा मुश्किलको अनुभव गर्नेछैनौ, सबै बोझ समाप्त हुन्छ। यसै सहज योगबाट डबल लाइट बनेर पुरुषार्थमा हाइ जम्प लगाएर तीव्र पुरुषार्थी बन्छौ। कुनै पनि समय कुनै मुश्किलको अनुभव भयो भने बाबाको सामुन्ने बस अनि बापदादाको वरदानको हात स्वयंमा अनुभव गर। यसबाट सेकेन्डमा सर्व समस्याहरूको हल मिल्छ।

स्लोगन:- सहयोगको शक्तिले असम्भव कुरालाई पनि सम्भव बनाइदिन्छ, यही सुरक्षाको किल्ला हो।